

Sztandar LUDU

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK VIII. LUBLIN, 31 PAŹDZIERNIKA 1952 R. Nr 261 (2594)

Przed Kongresem Narodów w Obronie Pokoju

W Pradze odbyła się ogólnokrajowa konferencja kobiet w obronie pokoju, w której wzięły udział matki zamordowanych przez hitlerowców dzieci z Lidie, matki poległych w powstaniu słowackim bohaterów oraz wiele innych delegatek z całego kraju. Na konferencji wygłosiła przemówienie wdowa po czeskosłowackim bohaterze narodowym J. Fuciku, Gusta Fucikowa, która podkreśliła doniosłe znaczenie zbliżającego się Kongresu Narodów w Obronie Pokoju, wskazując na konieczność dalszego wzmocnienia walki kobiet czeskosłowackich o utrzymanie pokoju na świecie.

Narody obozu pokoju godnie witają XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

Moskwa Narody Związku Radzieckiego uroczysto witają zbliżającą się XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W odpowiedzi na uchwały XIX Zjazdu

WKP(b) i hasła październikowe Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego masy pracujące ZSRR osiągają znaczne sukcesy wytwórcze w ogólnonarodowym współzawodnictwie socjalistycznym podjętym dla uczczenia XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej.

M. in. załoga potężnego kombinatu hutniczego im. Stalina w Kuźniecku wykonała przedterminowo 10-miesięczny plan produkcji. Wytopiono tysiące ton metali ponad plan. Robotnicy Moskiewskich Zakładów Samochodowych im. Stalina również osiągnęli wielkie zwycięstwo, wykonując przedterminowo październikowy plan produkcji. Z Magnitogorska donoszą, że tamtejszy kombinat hutniczy im. Stalina produkuje już na poczet listopada.

Pekin Obchody XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w Chińskiej Republice Ludowej zbiegają się z inauguracją miesiąca przyjaźni chińsko-radzieckiej. W artykule opublikowanym na łamach dziennika „Zeminiżbaos” sekretarz generalny Towarzystwa Przyjaźni Chińsko-Radzieckiej Cjan Czun-juj podkreśla, że przyjazna współpraca między Chinami a ZSRR jest najbardziej trwałą gwarancją pokoju na Dalekim Wschodzie i na całym świecie, gwarancją pomyślnego budownictwa Nowych Chin.

Praga W Pradze rozpoczęła się sesja Zgromadzenia Narodowego Czechosłowacji, która poprzedzona została uroczystym poświęceniem poświęconym XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Obszerne przemówienie wygłosił przewodniczący Zgromadzenia Narodowego — dr O. John, podkreślając, że masy pracujące Czechosłowacji wraz z całą postępową

ludnością obchodząc będą uroczystości rocznicę Rewolucji Październikowej. Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa — stwierdził mówca — jest zdobyczą całego świata i rocznica jej jest dlatego świętem całej ludzkości.

Bukareszt W zakładach przemysłowych i wsiach rumuńskich rozwija się współzawodnictwo podjęte dla uczczenia XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej. Na czoło współzawodniczących załóg wysuwają się robotnicy wielkiego kombinatu hutniczego w Reszycy, którzy stosując radzieckie metody pracy wykonują przedterminowo plany produkcyjne.

Wiadomości o uroczystych przygotowaniach do obchodu XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej nadchodzą również z Węgier, Bułgarii i Albanii.

Na str. 2 zamieszczamy hasła KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Zamieszki w oddziałach brytyjskich stacjonowanych w strefie Kanału Sueskiego

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi z Kairu:

Przed kilku dniami dziennik egipski „Al Misri” zamieścił wiadomość o buncie, jaki wybuchł w angielskim obozie wojskowym w strefie Kanału Sueskiego. Ambasada brytyjska w Kairze zdementowała jednak powyższą wiadomość. Dnia 29 bm. „Al Mis-

Trygve Lie zawarł tajne porozumienie z rządem USA

NOWY JORK (PAP). — Jak donosi korespondent waszyngtoński dziennika „New York Times”, rzecznik Departamentu Stanu przyznał, iż między rządem Stanów Zjednoczonych a sekretarzem generalnym ONZ Trygve Lie istnieje poufne porozumienie w sprawie „oczyszczenia sekretariatu ONZ z elementów komunistycznych”.

Według oświadczenia tegoż rzecznika, Trygve Lie zajmuje się „sprawdzeniem lojalności” tych obywateli amerykańskich, którzy pracują już w sekretariacie, względnie ubiegają się o pracę, a co do których istnieje podejrzenie, iż sympatyzują z komunistami.

Problem wolności informacji na forum OIZ

NOWY JORK (PAP). — Powołana przez Zgromadzenie Ogólne NZ komisja spraw społecznych, humanitarnych i kulturalnych przystąpiła do omawiania sprawy „wolności informacji”, która figurowała już na porządku dziennym różnych organów ONZ na przestrzeni sześciu minionych lat. Specjalna komisja wyznaczona przez V sesję Zgromadzenia Ogólnego opracowała projekt „konwencji o wolności

informacji”, ale projekt ten — jak wykazała dyskusja — nie zadowala wielu delegacji.

Na posiedzeniu w dniu 27 października przemawiał przedstawiciel ZSRR Sobolew. Stwierdził on, że zdaniem delegacji radzieckiej, zadaniem ONZ w tej dziedzinie jest opracowanie takich środków, które przyczyniłyby się do rozpowszechniania informacji zgodnych z prawdą, wolnych od nacisku i dyktatu prywatnych monopolów wydawniczych, a stanowiących czynnik utrwalenia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz rozwoju współpracy międzynarodowej. Jest to tym bardziej konieczne, że w Stanach Zjednoczonych i w szeregu innych krajów uczestniczących w agresywnym pakcie atlantyckim propaganda wojenna, sprzeczna z Kartą NZ, nie tylko trwa, lecz potęguje się coraz bardziej.

Delegat ZSRR wniósł projekt rezolucji, który zapewnia zgodność z podstawowymi zasadami Kartą NZ, i czyni z niej narzędzie w walce o pokój.

Strajk metalowców szwajcarskich

GENEWA (PAP). — W Zakładach budowy maszyn „Tarex” w Genewie wybuchł strajk niemal całej załogi. Strajkujący domagają się poprawy warunków bytu i poszanowania ich praw socjalnych.

Narody ujmą sprawę pokoju w swe ręce

Ludność Brazylii protestuje przeciwko budżetowi wojennemu rządu brazylijskiego, spełniającego rozkazy imperialistów amerykańskich. Na zdjęciu: fragment demonstracji studentów w Rio de Janeiro.

Aktyw moskiewskiej organizacji partyjnej zaaprobował jednomyślnie uchwały XIX Zjazdu KPZR

MOSKWA (PAP). — W sali Kolumnowej Domu Związków odbyło się zebranie aktywów moskiewskiej, miejskiej organizacji partyjnej.

Referat o wynikach XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego wygłosił sekretarz KC i moskiewskiego komitetu KPZR — N. S. Chruszczow.

W dyskusji nad referatem N. S. Chruszczowa zabierało głos 14 osób.

W przyjętej jednomyślnie rezolucji aktywów moskiewskiej organizacji partyjnej zaaprobował w pełni uchwały XIX Zjazdu KPZR. Uczestnicy zebrania, zapewniają Komitet

Centralny i tow. Stalina, że moskiewska organizacja partyjna uczy ni wszystko, aby godnie wykonać uchwały XIX Zjazdu Partii.

Wśród powszechnego entuzjizmu uczestnicy zebrania uchwalili tekst listu z pozdrowieniami do Stalina.

Wiec przedwyborczy Amerykańskiej Partii Pracy

NOWY JORK (PAP). — Z udziałem 20 tysięcy osób odbył się w Madison Square Garden wiec przedwyborczy Amerykańskiej Partii Pracy. Ołbrzymi kryty stadion Madison Square Garden przybrany był z tej okazji setkami transparentów i plakatów, na których widniały hasła walki o pokój i hasła zakończenia wojny w Korei oraz hasła programu reform społecznych, wysuniętego przez Amerykańską Partię Pracy i Partię Postępową.

Na wiecu, któremu przewodniczył sekretarz Amerykańskiej Partii Pracy Schutzer, przemawiali m. in. kandydat Amerykańskiej Partii Pracy i Partii Postępowej na prezydenta USA — Hallinan, kandydatka na stanowisko wiceprezydenta — Bass, kandydat Amerykańskiej Partii Pracy na senatora — Lamont, przewodniczący Amerykańskiej Partii Pracy — Marcantonio, wybitni działacze ruchu pokoju dr Du Bois i Paul Robeson.

Hallinan poświęcił znaczną część swego przemówienia wojnie w Korei. Stwierdził on, że sprawa wymiany jeńców wojennych nie jest prawdziwą przeszkodą do zawieszenia broni, lecz pretekstem, mającym na celu przeciągnięcie i rozszerzenie wojny.

O wojnie w Korei mówiła również Charlotte Bass, oświadczając, że ani Stevenson, ani Eisenhower nie chcą zakończenia tej wojny, która podlegała z sobą ogromne ofiary, przyniosła natomiast 20 miliardów dolarów dodatkowych zysków wielkim koncernom amerykańskim.

Paul Robeson omówił sprawę pogotowienia się ruchu pokojowego - wyzwoleńczego na całym świecie. Jakkolwiek w Stanach Zjednoczonych — stwierdził Paul Robeson — ruch obrońców pokoju jest jeszcze ruchem mniejszości, reprezentuje on nadzieje i marzenia większości Amerykanów. Przemówienie dr Du Bois poświęcone było niezmiernie ciężkiej sytuacji ludności murzyńskiej, zwłaszcza na południu Stanów Zjednoczonych.

Włoskie partie demokratyczne występują przeciwko nowej ordynacji wyborczej

RZYM (PAP). — Jak donosi włoska prasa demokratyczna, dnia 28 bm. odbyła się konferencja kierownictwa grup parlamentarnych: komunistycznej, socjalistycznej i innych grup demokratycznych. Na konferencji tej omawiano rządowy projekt reformy ordynacji wyborczej. Kierownictwo demokratycznych grup parlamentarnych wydało po konferencji wspólny komunikat, który stwierdza między innymi:

„W związku z akcją rządu, zmierzającą do zawałowania antykonstytucyjnego charakteru nowej ordynacji wyborczej, wymierzonej przeciwko swobodom obywatelskim, jak również w związku z jawnym dążeniem rządu do ograniczenia i zdławienia dyskusji parlamentarnej, grupy opozycyjne raz jeszcze potwierdzają swój zamiar podjęcia zdecydowanej walki przeciwko projektowi reformy ordynacji wyborczej w ramach uprawnień, przewidzianych ustawą parlamentarną”.

Komunikat stwierdza, że deputowani i senatorzy opozycji wystąpią wkrótce na zebraniach i wiecach w celu poinformowania społeczeństwa o politycznym i społecznym znaczeniu projektu nowej ordynacji wyborczej, będącej zamachem na swobody demokratyczne.

KPD wzywa ludność Trizonii do przeciwstawienia się polityce Adenauera

BERLIN (PAP). — Jak podaje agencja ADN, kierownictwo Komunistycznej Partii Niemiec (KPD) wzywa ludność Niemiec zachodnich do podejmowania masowych akcji na znak protestu przeciwko zamiarowi Adenauera pozbawienia

nletykałości poselskiej ośmiu deputowanych komunistycznych oraz do zdecydowanej walki w obronie swobód demokratycznych.

Odezwa stwierdza m. in.: „Te terrorystyczne zarządzenia skierowane są nie tylko przeciwko deputowanym komunistycznym. Zamialem Adenauera jest usunięcie z Bundestagu najdważniejszych patriotów i rzeźników walki o porozumienie ogólnoniemieckie, opowiadających się za konferencją czterech mocarstw w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami, tych, którzy wypowiadają się przeciwko raryfakcji „układu ogólnego”.

Zamach na prawa wybranych przez lud przedstawicieli może być udaremniony tylko pod warunkiem, że wszyscy Niemcy zjedną się i odważnie ujmą w swe ręce obronę praw demokratycznych”.

W telegraficznym skrócie

Trzy krążowniki angielskie wypłynęły w głąb zatoki perskiej i zarzuciły kotwicę u wybrzeży Iraku.

Powołując się na koła dyplomatyczne w Teheranie, dzienniki twierdzą, że obecność tych krążowników ma na celu przeszkodzenie wywozowi irańskiej ropy naftowej przez amerykańskie i włoskie tankowce, które w najbliższym czasie powinny przybyć do Abadanu.

W lonie norweskiej partii socjaldemokratycznej nastąpił rozłam. Silna grupa tej partii, sprzeciwiająca się wciąganiu Norwegii w orbitę proamerykańskiej polityki rządu i wysuwająca hasła pokojowe, postanowiła pod przewodnictwem członka parlamentu norweskiego, Jakoba Frisa wydawać własny tygodnik pn. „Orientering”, w którym będzie propagowała hasła pokojowe i zwalczała udział Norwegii w bloku atlantyckim.

W dniu 29 października br. przybyła na studia wyższe do Polski grupa 31 studentów koreańskich.

Zgromadzona na dworcu młodzież akademicka i publiczność urządziły gorącą owację na cześć przybyłych studentów i walczącej Korei.

Przemysł maszyn włókienniczych uruchamia nową produkcję

ŁÓDŹ (PAP). — Zakłady przemysłu maszyn włókienniczych przystąpiły do produkowania nowych, nie wytwarzanych dotychczas w kraju typów maszyn, których zastosowanie umożliwi poważny postęp w dziedzinie automatyzacji pracy w różnych gałęziach przemysłu włókienniczego.

M. in. w toku produkcji znajdują się znaczne ilości nowoczesnych automatów wtkowych dla przemysłu włókien sztucznych. Automaty te eliminują niemal całkowicie pracę ręczną w oddziałach obróbki sztucznego włókna, wykonując skomplikowany cykl czynności, takich jak: zakładanie cewki, zarzucanie nitki na cewkę, obcinanie końca nitki itp. Praca robotnika obsługującego taką maszynę polega na nastawianiu i kontrolowaniu oraz przyjmowaniu materiałów z poprzednich oddziałów i przekazywaniu przerobionego włókna do następnych faz produkcji.

W niedalekiej przyszłości przemysł maszyn włókienniczych uruchomi produkcję najnowocześniejszych maszyn jednooperacyjnych, które jednocześnie przędą i wykańczają jedwab wiskozowy, wykonując w ten sposób operacje przypadające dotychczas na kilka kolejnych oddziałów wytwarzania sztucznych włókien.

Znacznemu rozszerzeniu ulega produkcja krosien automatycznych dla przemysłów bawełnianego i wełnianego. W ciągu najbliższych trzech lat park maszynowy w tkalniach tych przemysłów zostanie gruntownie zmodernizowany dzięki 4 i półkrotnemu wzrostowi liczby krosien automatycznych w porównaniu ze stanem obecnym.

Nowa produkcja przemysłu maszyn włókienniczych spowoduje zasadniczą rekonstrukcję trzeplalni bawełny i wełny, których park maszynowy zostanie w wysokim stopniu unowocześniony.

Produkcja energii elektrycznej w ZSRR wzrosła w piątej pięcioletce o 80 proc.

MOSKWA (PAP). — Piąta pięcioletka stalinowska przewiduje dalszy, wszechstronny rozwój bazy energetycznej ZSRR oraz elektryfikacji kraju. Oto kilka liczb ilustrujących rozwój energetyki w ZSRR:

W roku 1950 produkcja elektrowni radzieckich przekroczyła poziom przedwojenny (rok 1940) o 81 proc. a w roku 1951 — przeszło 2 razy. W roku 1952 wyprodukuje się 117 miliardów kWh energii elektrycznej tj. 2,4 raza więcej niż w roku 1940.

Przyrost produkcji energii elektrycznej w ciągu trzech lat (1949—1951) wyniósł 37 miliardów kWh.

Pod względem ilości produkowanej energii elektrycznej ZSRR zajmuje drugie miejsce na świecie.

W piątej pięcioletce produkcja energii elektrycznej wzrosła w ZSRR o 80 proc.

Łączna moc elektrowni wzrosła w piątej pięcioletce w przybliżeniu 2 razy, a elektrowni wodnych — 3 razy.

W piątej pięcioletce oddana zostanie do użytku największa na świecie Kujbyszewska Elektrownia Wodna o mocy 2 100 000 kW. Zbudowana zostanie linia wysokiego napięcia Kujbyszew — Moskwa. W piątej pięcioletce uruchomi się ponadto szereg innych, wielkich elektrowni.

Pod sztandarem Lenina, pod przewodem Stalina — naprzód do zwycięstwa komunizmu!

Hasła KC KPZR z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej

MOSKWA (PAP). — Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego ogłosił hasła z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej. Oto niektóre z nich:

1. Niech żyje XXXV rocznica Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej!

2. Niech żyje pokój między narodami! Precz z podżegaczami wojennymi!

3. Braterskie pozdrowienia dla wszystkich narodów, walczących przeciwko imperialistycznym agresorom i podżegaczom do nowej wojny, o pokój, o demokrację, o socjalizm!

4. Braterskie pozdrowienia dla narodów krajów kolonialnych i zależnych, walczących przeciwko imperialistycznym ciemiężcom, o wolność i niezawisłość narodową!

5. Braterskie pozdrowienia dla mas pracujących krajów demokracji ludowej, pomyślnie budujących socjalizm!

Niech żyje i krzepnie nierozdzielna przyjaźń i współpraca krajów ludowo-demokratycznych i Związku Radzieckiego!

6. Braterskie pozdrowienia dla wielkiego narodu chińskiego, który osiągnął nowe sukcesy w budowie potężnego ludowo-demokratycznego państwa chińskiego!

Niech krzewienie i rozkwita wielka przyjaźń Chińskiej Republiki Ludowej i Związku Radzieckiego —

trwała ostoja pokoju i bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie i na całym świecie!

7. Braterskie pozdrowienia dla bohaterów narodu koreańskiego, mężnie broniącego wolności i niezawisłości swej ojczyzny w walce przeciwko obcym najazdcom!

8. Pozdrowienia dla narodu niemieckiego, walczącego o jednolite, niezawisłe, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy, o jak najszybsze zawarcie traktatu pokojowego, w interesie narodu niemieckiego i pokoju na całym świecie!

9. Pozdrowienia dla bratnich partii komunistycznych, które prowadzą walce narodów krajów kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych o pokój, demokrację i socjalizm, o niezawisłość narodową!

10. Pozdrowienia dla patriotów Jugosławii, walczących o wyzwolenie swego kraju spod faszystowskiego jarzma kłiki Tito — Rankowicza i z niewoli imperialistycznej!

11. Pozdrowienia dla narodu japońskiego, mężnie walczącego przeciwko obcej okupacji, o odrodzenie narodowe, o wolność i niezawisłość swej ojczyzny, o utrzymanie pokoju!

Angloamerykańscy imperialiści montują pakt śródziemnomorski, do którego mają wejść między innymi Grecja i Jugosławia

PLASZCZYZNA POROZUMIENIA

TAKA JEST PRAWDA — Rozmawiamy z czytelnikami o sytuacji międzynarodowej

Lud francuski zagradza drogę faszystom

Francuska policja przystąpiła do nowej, szeroko zakrojonej akcji prześladowań elementów postępowych na terenie całej Francji. Aresztowano sekretarza generalnego centrali związków zawodowych (CGT), Alain le Léap'a, czterech przywódców młodzieżowych, wydano nakazy aresztowania kilkunastu osób oraz przeprowadzono szereg rewizji w lokalach organizacji komunistycznych i demokratycznych, jak również dwóch wielkich dzelników paryskich: „Humanite” i „Ce Solr”.

Te nowe akty gwałtu dokonane przez rząd Pinay'a wywołały wielkie oburzenie opinii publicznej. W wielu zakładach pracy, w Paryżu i w całej Francji robotnicy — komuniści, socjaliści i katolicy — przerwali na 24 godziny pracę, protestując solidarnie przeciwko nowej fali terroru, Żalęgi fabryk podpisują żądania uwolnienia aresztowanych.

Naród francuski jasno widzi, że nowa fala gwałtów policyjnych rozpętana została przez rząd Pinay'a w odpowiedzi na wymagającą się walkę narodu przeciwko atlantyckim przygotowaniom wojennym. Aresztowanych komunistów i demokratów oskarża się o „szerzenie demoralizacji w armii”, co według francuskiego kodeksu karnego grozi wyrokiem do 10 lat więzienia, przy czym wobec przekazanego aresztowanych w ręce sądów wojskowych — pozbawia się ich praw, przysługujących więźniom politycz-

nym, m. in. możliwość publicznej obrony.

Przy pomocy tych faszystowskich metod rząd chce zastraszyć szerokie rzesze ludności, chce sparaliżować prowadzoną przez młodzież w całym kraju akcję protestacyjną przeciwko projektowanemu przedłużeniu służby wojskowej, chce stłumić głos opinii publicznej, domagającej się przerwania wojny w Vietnamie. Rząd Pinay'a dąży do zduszenia głosu protestu przeciwko „układowi ogólnemu”, zagrażającemu bezpieczeństwu Francji, przeciwko próbom przekształcenia armii francuskiej w wojsko najemne Amerykanów. Oprawcy francuscy usiłują też zadać cios całemu ruchowi związkowemu przez aresztowanie jednego z jego przywódców.

Jest to więc planowa akcja skierowana przeciwko Francuzom, walczącym o pokój, sprzeciwiającym się faszystyzacji kraju.

Uwagę opinii publicznej zwrócił fakt, że nowa fala renr sji zbiegła się z rozpoczęciem obrad Zgromadzenia Narodowego i to w czasie, gdy na skutek stale rosnących trudności, zarówno wewnętrznych jak zewnętrznych, w kołach politycznych mówiło się powszechnie o upadku rządu Pinay'a. Rząd ten opiera się na prowizorycznie skłeczonej większości partii burżuazyjnych, włącznie, która pod naciskiem opinii publicznej, zwłaszcza w sprawie remilitaryzacji Niemiec i wojny w Vietnamie, zaczęła się rozpadać. Obecnie, mobilizując po-

licję i sądy wojskowe przeciwko działaczom komunistycznym i demokratycznym, rząd liczy na to, że poprzez podsycanie nienawiści wobec klasy robotniczej, jej partii, związków zawodowych oraz obrońców pokoju uda mu się w powrocie utrzymać rozpadającą się większość.

Zwraca się również uwagę, że nowe represje antykomunistyczne i antydemokratyczne nastąpiły w momencie, gdy idea frontu narodowego, wysunięta przez Komunistyczną Partię Francji na ostatnim Plenum Komitetu Centralnego, zyskuje coraz bardziej na popularność. Stosując represje wobec przedstawicieli postępowych organizacji, Pinay i jego ministrowie chcą zastraszyć tych, których pociąga idea frontu narodowego.

Przywódcą mas ludowych w walce przeciwko rządowi Pinay'a, przeciwko okupacji amerykańskiej jest Komunistyczna Partia Francji, partia Thoreza, sławna partia klasy robotniczej. Wokół klasy robotniczej i jej partii jednoczą się wszyscy Francuzi, pragnący zagrozić drogę faszystom i wojnie.

Podobnie jak w czerwcu, dzięki wspólnym masowym wystąpieniom, lud Francji wyrwał Jacques Duclos z więzienia i zmusił rząd do podporządkowania się jego woli, tak i teraz w walce z nowym spiskiem Pinay'a i jego ministrów naród francuski odniósł nowe zwycięstwo polityczne, które będzie zwycięstwem sprawy pokoju i niepodległości narodowej. Georges Soria

12. Niech żyje przyjaźń narodów Anglii, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego w ich walce o zapobieżenie wojnie i zapewnienie trwałego pokoju na całym świecie!

13. Ludu pracujący wszystkich krajów! Pokój będzie utrzymany i utrwalony, jeśli narody ujmą sprawę utrzymania pokoju w swe ręce i będą broniły jej do końca! Zacieśniajcie jedność narodów w walce o pokój, pomnażajcie i wzmacniajcie szeregi zwolenników pokoju!

14. Zwolennicy pokoju na całym świecie! Demaskujcie i udaremniajcie zbrodnicze plany imperialistycznych agresorów, nie pozwólcie podżegaczom wojennym omotać ścieg kłamstw mas ludowych i wciągnąć ich do nowej wojny światowej!

15. Niech żyje polityka zagraniczna Związku Radzieckiego — polityka pokoju i bezpieczeństwa, współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków handlowych ze wszystkimi krajami!

Następne hasła KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego wzywają do rozszerzenia współzawodnictwa socjalistycznego o wykonanie i przekroczenie pięcioletniego planu pięcioletniego.

Hasła KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zwracają się dalej z apelem do mas pracujących ZSRR o wnieście nowego wkładu w dzieło budowy komunizmu przez pomyślną realizację wielkich budowli — elektrowni wodnych, kanałów i systemów nawadniających, o zwiększenie i ulepszenie produkcji we wszystkich dziedzinach przemysłu, o dalsze rozwinięcie mechanizacji i automatyzacji procesów produkcyjnych. Pracowników rolnictwa wzywają hasła KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego do podniesienia urodzajności wszystkich roślin uprawnych, do rozwijania hodowli zwierząt gospodarskich przy równoczesnym znacznym wzroście ich produktywności.

Końcowe hasła KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego brzmią:

65. Niech żyje Wielki Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — twierdza przyjaźni i chwały narodów naszego kraju, niezwykła ostoja pokoju na całym świecie!

66. Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, wielka partia Lenina — Stalina, promotor i organizator wszystkich naszych zwycięstw!

67. Pod sztandarem Lenina, pod przewodem Stalina — naprzód do zwycięstwa komunizmu!

Między WIEDZAMI

„NAUKOWCY”

„Dzięki postępom technicznym za dwa lata średni koszt umiarkowania człowieka przy pomocy bomby atomowej nie przekroczy 1 tysiąca franków (około 10 złotych — przyp. red.)... W czasie drugiej wojny światowej średni koszt wynosił parę tysięcy funtów...” — te makabryczne obliczenia przeprowadził pewien matematyk brytyjski na łamach czasopisma „Atom Science News”, które pod szyldem naukowych wyników rozwija propagandę ludobójstwa.

Oto zagadnienia, którym zajmują się „nauka” w imperialistycznym wydaniu.

KLASYCZNA PRÓBKA

„Niektóre przemówienia wygłoszone przez polityków zachodnio-niemieckich przypominają mi głos Hitlera. Jeżeli politycy zachodnio-niemieccy już dziś przemawiają w tym duchu i tym tonie, cóż dopiero będą mówić, gdy damy im w ręce ultra-nowoczesną broń”. Słowa te wypowiedział Hugh Dalton, b. labourystowski minister. Skierował je do swoich wyborców.

Labourysta Dalton dał klasyczną próbkę socialdemokratycznej obudy i demagogii. Przecież jeszcze niedawno był on ministrem w rządzie, który gorąco popierał przemawiających głosem Hitlera polityków zachodnio-niemieckich.

Ukazał się numer specjalny „Nowych Drog” poświęcony XIX Zjazdowi Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

TRESC

Przemówienie towarzysza Józefa Stalina na XIX Zjeździe KPZR. Przemówienie inauguracyjne tow. W. Mołotowa.

Referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii — referat sekretarza KC WKP(b) tow. G. Malenkowa.

Referat sprawozdawczy Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b) — referat tow. P. Moskatowa.

Dyrektywy XIX Zjazdu Partii w sprawie pięcioletniego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951—1955 — referat przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania tow. M. Suburowa. Zmiany w statucie WKP(b) — referat sekretarza KC WKP(b) tow. N. Chruszczowa.

Przemówienie tow. L. Kaganowicza.

Sprawozdanie Komisji Mandatowej XIX Zjazdu WKP(b) — referent N. Piegowa.

DYSKUSJA

Przemówienia tow. tow.:
Dnia 6 października 1952 roku:
N. Patoliczewa
I. Mielnikowa
N. Michajłowa
A. Pezanowa
W. Adrianowa
L. Breżniewa
Dnia 7 października 1952 roku:
I. Beril
N. Ignatowa
Dnia 8 października 1952 roku:
A. Arlistowa
D. Korotczenkowa
N. Bulganina
W. Kuźniecowa
P. Ponomarenkowa
Dnia 9 października 1952 roku:
A. Mikojana
W. Malyszewa
M. Susłowa
A. Kosygińska
L. Tewsajana.
Dnia 10 października 1952 roku:
M. Szkiriatowa.

Pozdrowienia dla XIX Zjazdu WKP(b) od partii komunistycznych i robotniczych.

Rezolucje i uchwały XIX Zjazdu WKP(b).

Skład Komitetu Centralnego i Centralnej Komisji Rewizyjnej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Zakończenie obrad XIX Zjazdu KPZR — przemówienie tow. K. Woroszyłowa.

Komunikat o wyborze organów wykonawczych KC KPZR.

Numer specjalny jest do nabycia w kioskach PPK „Ruch”.

W ramach prenumeraty numer nie będzie rozsyłany.

Zdzisław Bruszkiewicz

Kierownik Referatu Pośrednictwa Pracy w Lublinie

Praca czeka na kobiety

Wraz z likwidacją ustroju kapitalistycznego znikło w Polsce bezrobocie, potrzeba coraz więcej rąk do pracy.

Rozwijające się gałęzie gospodarki narodowej mobilizują wszystkie swoje rezerwy do wykonania zadań produkcyjnych. Jedną z poważnych rezerw siły roboczej dotychczas nie zawsze wykorzystanych są kobiety nie pracujące zawodowo.

Sytuacja kobiety wiejskiej w Polsce kapitalistycznej była uzależniona od ogólnego położenia chłopstwa i średniorolnego. Ta podstawowa masa chłopska, licząca blisko 18 milionów ludzi żyła w nędzy i w warunkach kapitalizmu nie miała żadnych widoków poprawy bytu.

Wynikiem niedorozwoju przemysłu w Polsce przedwrześniowej był

nadmiar rąk roboczych na wsi. W tych warunkach daleko trudniej aniżeli mężczyźnie było uzyskać pracę kobietom.

Ale nie tylko ten fakt decydował o jej wyjątkowo trudnej sytuacji. Na wsi, i nie tylko na wsi, panował przesąd, jakoby kobieta była istotą „niższą” od mężczyzny. Wynikiem tego był podział pracy na typowo „kobiecy” i typowo „męskie”.

Sytuacja uległa gruntownej zmianie w Polsce Ludowej. Kobiety stały się świadomymi współtwórcami ludowej ojczyzny i nie ma dla nich zawodów i stanowisk niedostępnych.

Rozwijający się przemysł socjalistyczny, rozbudowa sieci obiektów przemysłowych na terenie województwa lubelskiego stwarza konieczność planowego wykorzystania rezerwy siły roboczej, celowego i oszczędnego gospodarowania nimi. Ważnym źródłem tych rezerw są między innymi kobiety dotychczas nie pracujące zawodowo.

Decydująca rola w planowym gospodarowaniu siłą roboczą przypadła radom narodowym, które powinny zdawać sobie w pełni sprawę z faktu, że już obecnie siła robocza stała się podstawowym elementem warunkującym wykonanie planów produkcyjnych.

Nie doceniają jeszcze tego zagrożenia prezydja powiatowych rad narodowych na terenie województwa lubelskiego. W okresie werbunku robotników dla Lubelskiego Przemysłowego Zjednoczenia Budowlanego w Świdniku i Fabryki Samochodów Ciężarowych w Lublinie zwerbowano zaledwie 58 kobiet. Przyczyną tego jest brak należytego

zainteresowania sprawą werbunku kobiet ze strony prezydów powiatowych rad narodowych w Puławach, Kraśniku, Radzynie, Białej Podlaskiej, Zamościu, Chełmie itp. Nie można jednak zwać całej odpowiedzialności na prezydja PRN. Nie bez winy jest też Lubelskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane, które nie czyni żadnych starań, by sytuację tę poprawić. W werbunku prowadzonym przez Zjednoczenie nie uczestniczyła ani jedna kobieta pracująca. W budownictwie powinno być zatrudnionych około 20 proc. kobiet w stosunku do ogólnego stanu zatrudnienia. Werbunek prowadzony przez kobiety już zatrudnione dałby na pewno pozytywne rezultaty.

Były też i inne przykłady braku zainteresowania sprawą zatrudnienia kobiet. Tak na przykład na budowę FSC zgłosiły się dwie kobiety zwerbowane w powiecie krasnostawskim, ale nie zostały od razu zatrudnione, gdyż kierownicy budów niechętnie odnosili się do pracy kobiet. Jeszcze dotychczas istnieje na terenie Zarządu Budów Nr 5 w Świdniku negatywny stosunek do zatrudniania kobiet.

Ta sytuacja przejawia się nie tylko w LPZB, lecz też w Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego, w Budowlanych Przedsiębiorstwach Powiatowych, w Dyr. Okręg. Kolei Państwowych, PKS itp. Przedstawiciele tych zakładów często zgłaszały się do Samodzielnego Oddziału Zatrudnienia Pracy WRN, skarżąc się na brak siły roboczej. Uzgadniamy środki, mające zapobiec temu zjawisku. I na tym się kończy.

Tak np. z Dyr. Okręg. Kolei Państwowych Samodzielny Oddział Zatrudnienia uzgadniał kilkakrotnie co należy uczynić, by zwiększyć zatrudnienie kobiet w kolejnictwie. Naczelnik zatrudnienia i kierownik działu szkolenia zapewnili nas, że włączą pracowniczkę kolei do akcji propagandowej wśród kobiet niepracujących zawodowo, lecz nie w tym kierunku nie zrobili, a w dalszym ciągu wpływają pismem z Dyrekcji sygnalizujące o braku siły roboczej.

Przykłady te świadczą o tym, że nie wszystkie zakłady pracy doceniają odpowiedzialność, jaka ciąży na nich w tym zakresie.

Sytuacja musi ulec całkowitej zmianie zgodnie ze wskazaniami VII Plenum KC PZPR i w związku z wejściem w życie uchwały Prezydium Rządu z dnia 17 lipca 1952 roku w sprawie zwiększenia zatrudnienia kobiet.

Wskazania VII Plenum KC PZPR powinny zmobilizować rady narodowe, kierownictwa zakładów pracy oraz aktyw Ligi Kobiet. Trzeba otoczyć należytą opieką kobiety pracujące, udostępnić im drogę do nowych zawodów, do zdobycia nowych kwalifikacji zawodowych oraz wzmocnić pracę polityczno-uświadamiającą wśród kobiet dotychczas niepracujących, które jeszcze nie zawsze rozumieją korzyści, jakie daje im praca zawodowa, nie zdają sobie sprawy z obowiązków, ciążących na nich jako współgospodarczycielki Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Państwowe Gospodarstwa Rolne są ważnym czynnikiem podniesienia produkcji hodowlanej. Inwestycje budowlane w PGR-ach w znacznym stopniu uwzględniają zagadnienie hodowli trzody chlewnej. Na zdjęciu: wozorowa chlewnia w PGR Jarosławiec, w której znajduje pomieszczenie 360 sztuk świń.

Walki o realizację obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych nie można ani na chwilę osłabić

Wiara w samoczynne działanie dekretu o obowiązkowych dostawach żywcia, brak dostatecznej pracy politycznej - uświadamiającej i przeciwdziałania wrogiej robocie kulałów oraz spekulacji spowodowało, że nasze województwo nie wykonuje w pełni planów dostawy żywcia.

W niektórych powiatowych delegaturach CUS można usłyszeć wypowiedziane z nutą przechwałki zdanie: „Planu obowiązkowych dostaw nie wykonujemy, ale plany operatywne przekraczamy”. Takie stanowisko jest szkodliwe i widać, że towarzysze ci w realizacji obowiązkowych dostaw żywcia nie dostrzegają treści politycznej. Biedota, mało i średniorolni chłopci hodują świnie, wywiązują się z obowiązkowych dostaw i dostarczają państwu wiele kilogramów żywcia ponad plan. Dzięki nim niektóre gminy i powiaty przekraczają operatywne plany żywcia. Lecz w akcji tej głównie chodzi o to, aby dekret realizowali wszyscy a szczególnie kulaacy, którzy usiłują spekulować i wprowadzić zakłócenia na naszym rynku.

W minionym okresie realizacji obowiązkowych dostaw żywcia nie prowadziliśmy dostatecznej walki z kulakiem - spekulantem, aparat powiatowy i gminny CUS nie śledził i nie analizował przebiegu dostaw - za mało było przypomnień i wniosków o ukaranie grzywną opornych.

Weźmy na przykład pow. Krasnostaw. Do dnia 1. X. wykonał on 70,5 procent rocznego planu obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych, w nim gmina Zakrzew - 93 proc., Turobin - 90 proc., Siennica - 40,8 proc., Tarnogóra - 41 proc. W tym czasie Gorzków posiadał zaległości - 51.00 kg a Siennica - 46,520 kg.

Całą odpowiedzialność za załamanie się planu obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych ponoszą prezydja rad narodowych, aparat CUS oraz aparat skupu GS i CM.

O braku troski o wykonanie tych planów świadczy przykład Gorzkowa, Siennicy i Łopiennika - gmin, które do lipca, mimo rosnących z miesiąca na miesiąc zaległości nie ukarały ani jednego opornego kulaaka - za niewywiązanie się z obowiązków wobec państwa.

W bieżącym miesiącu powiat krasnostawski pod względem realizacji obowiązkowych dostaw żywcia pozostaje na jednym z ostatnich miejsc w województwie. Nastąpiło to w wyniku słabej pracy aktyw gminnego i powiatowego w zakresie realizacji planów gospodarczych - w okresie akcji przedwyborczej. Obok Tarnogóry, która do 27 bm. wykonała 109 proc. miesięcznego planu operatywnego skupu żywcia, w powiecie krasnostawskim znajdują się takie

gminy jak Siennica, która osiągnęła tylko 43 proc. i Turobin - 37,5 proc. planu. Godnym zanotowania jest jednak fakt, że od czasu wyborów dostawy zwierząt rzeźnych znacznie się zwiększyły. W dniach 27, 28 i 29 bm. wszystkie gminy w powiecie krasnostawskim poważnie przekroczyły dzienne plany skupu żywcia. Niemniej zaniedbania są zbyt duże, aby można było je nadrobić w ostatnich dniach miesiąca.

Przykład Krasnostawu uczy, że walki o realizację planów nie można ani na chwilę osłabić.

Powiat krasnostawski musi nieustannie walczyć nie tylko o realizację bieżących planów, ale również o realizację zaległości z ubiegłych miesięcy, które wyrażają się setkami ton żywcia.

Takie gminy jak: Siennica, Gorzków, Fajslawice i Łopiennik muszą wydać zdecydowaną walkę kulaakom i tym wszystkim, którzy złośliwie uchylają się od wykonania swych obowiązków wobec Państwa a tym samym załamują wykonanie planów przez powiat. (J. p.)

Wzmocnić kontrolę nad pracą młynów

Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” prowadzi przemiał z bóż dla rolników za pośrednictwem Zarządu Młynów Gospodarczych, który skupia na terenie województwa lubelskiego 85 młynów. Spółdzielczość rokrocznie inwestuje poważne sumy w zrzuczone młyny, aby zwiększyć ich zdolność przemiałową i polepszyć jakość produkcji. Wymagania mieszkańców wsi systematycznie wrażliwają - proponująconalnie do wzrostu dobrobytu rolników. Tak zwana „razówka żytnia” mielona na kamieniach - stanowiąca podstawowy artykuł konsumpcji chłopca w okresie przedwojennym zastąpiona została dziś przez nowe gatunki maki żytniej i pszennej.

Coraz lepsza praca młynów zrzeszonych powoduje, że chłopci nabierają do nich zaufania i coraz chętniej korzystają z ich usług, z pomi-

nięciem młynów prywatnych, w których są oszukiwani.

Aby nie utracić klienteli, właściciele młynów prywatnych popełniają wszelkiego rodzaju nadużycia. I tak na przykład pomijają oni zarządzenie państwa nie biorąc od chłopów miarek i odsypów przez co okradają państwo. Poza tym okradają również chłopca pobierając nadmierne rozkurre, fałszując mąkę itp.

Doraźna kontrola młynów prywatnych przeprowadzona przez przedstawicieli CUS i CRS z udziałem czynnika społecznego ujawniła przestępstwa w wielu młynach prywatnych.

Np. w młynie ob. Stefana Grzybka i S-ki, położonego w gromadzie Krępiec (gmina Mełgiew, pow. Lublin) stwierdzono niezapisanie do ksiąg 360 kg pszenicy należącej do ob. Jó-

zefa Króla ze wsi Nowy Krępiec. Nie zapisano również 100 kg pszenicy należącej do listonosza Franciszka Gródkki, 100 kg pszenicy, 60 kg jęczmienia i 80 kg maki należącej rzekomo do współwłaścicielki młyna ob. Feliksa Grzybek, 140 kg mieszanki i 30 kg pszenicy należącej do drugiego współnika Teofila Pytla-ka.

Od tych rolników jak i wielu innych nie pobrano odsypów i miarek. Odsypy, które zostały pobrane nie były dostarczane na punkty skupu GS-ów, a o ile były to w zmniejszonej ilości. I tak np. młyn Grzybka i S-ki na pobrane 577 kg żyta odstawił na punkt skupu GS tylko 148 kg, na 2043 kg pszenicy dostarczono GS-owi 1102 a na 392 kg mieszanki tylko 221 kg. Remanent wykaszał brak 250 kg pszenicy.

W innym znów młynie, w osadzie Biskupice (pow. Lublin), którego właścicielem jest ob. Bronisław Kania (i S-ka) znaleziono niezapisanych 457 kg pszenicy i 150 kg żyta.

W młynie elektrycznym w Wierzbachowicach (powiat Lublin), należącym do ob. Henryka Kullkowskiego i Stanisława Chreścijańskiego wykryto jeszcze inne oszukiwanie machinacje. W młynie tym wzdano rolnikowi Stanisławowi Burzakowi sfałszowany kwit przemiałowy, który opiewał zamiast na 680 kg na 300 kg żyta.

W młynie prowadzonym przez spadkobierców Juliana Rzymnowskiego w Zemborzycach, rolnikowi Janowi Kubeckiemu za przemielone 315 kg zboża wydano kwit na 35 kg zboża i od tej ilości pobrano miarki.

Podobne nadużycia ujawniono w dalszych młynach, u Ignacego Wójcika, Jana Jabłońca i Włodzimierza Zaręby w Piaskach, Stanisława Baruka w Piaskach, Teofila Skocznowskiego i S-ki w Giusku, Antoniego Musiała w Terebinicach gm. Werbkowice i innych.

Przykłady te świadczą, że kontrola nad pracą młynów jest niedostateczna i wzmocnienie jej jest kwestią palącą. Młynarze popełniający nadużycia powinni być przykładowo ukarani. Nie wolno pozwolić, aby młynarze - spekulanci okradali Państwo i chłopów.

Realizacja Programu Wyborczego Frontu Narodowego to między innymi szeroko rozwinięta opieka Państwa Ludowego nad matką i dzieckiem, to jasna przyszłość naszych dzieci. Na zdjęciu: w Państwowym Domu Matki i Dziecka w Ciechanowie - dzieci bawią się pod opieką jednej z matek.

Realizując zobowiązania - wykuwamy plan

W ZB I NIE OSŁABIAJĄ TEMPA

Walka o wykonanie zobowiązań dla poparcia programu Frontu Narodowego i na cześć XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, podjętych przez załogę Zarządu Budów Nr 1 Lubelskiego Przemysłowego Zjednoczenia Budowlanego trwa nadal z niesłabnącą siłą, 8-osobowa brygada ciesielska Tadeusza Czajki wykonała 193 m2 montażu słupów o 44 roboczogodzinny wcześniej.

Brygada ciesielska Czesława Durakiewicza wykonała montaż 240 m2 słupów o 54 roboczogodzinny wcześniej.

Brygada betonarska Wiktora Karaski zabetonowała 46 m3 betonu, skracając przewidywany czas roboczy o 42 godzinny. Brygada zbrojarska Augusta Kowalskiego zmontowała dodatkowo 750 kg żelaza zbrojenowego, skracając przy tym czas wykonania o 45 roboczogodzin.

Warta trwa!

Brygada murarska ZB I Tadeusza Jabłońskiego oraz brygada transportowa pracująca pod kierunkiem przodownika pracy Aleksandra Saby. W czasie wyborów zwiększyły wydajność pracy z 200% do 240%.

Obie brygady nadal wykonują każdego dnia po 240% normy. Brawo brygada Jabłońskiego! Brawo brygada Saby! Nie zwalnialiście tempa - utrzymajcie i rozbudujcie wasze osiągnięcia z Wart Wyborczych!

O ZASZCZYTNY TYTUŁ

NAJLEPSZEJ ZMIANY CUKROWNI „LUBLIN”

Wszystkie zmiany Cukrowni „Lublin” walczą o jak największy przerób buraków, który zdecydowanie o zwycięstwie we współzawodnictwie międzyzmiannowym. Dotychczas najlepsze wyniki osiągnęła zmiana Stefana Galeckiego, na drugim miejscu utrzymuje się zmiana młodzieżowa Bronisława Szalasa, ostatnie zaś miejsce przypada zmianie Zygmunta Drożaka. Rozpiętość w przerobie buraków pomiędzy poszczególnymi zmianami jest dotychczas bardzo duża. Zmianę Drożaka dzieli od zmiany Galeckiego różnica 2 tysięcy kwintali buraków w przerobie na 8 godzin.

Zalogi zmian Szalasa i Drożaka - zwiększajcie przerób buraków! Śmiało atakujcie pozycję przodującej zmiany Galeckiego!

Już można zamawiać kalendarz terminowy S. F. O. S.

Obecnie w przygotowaniu jest wydanie terminowego kalendarza Społecznego Funduszu Budowy Stolicy na rok 1953. Kalendarzyk zawierać będzie 160 stron.

Wydawnictwo zawierać będzie wiele odbitek i zdjęć, obrazujących rozwój budownictwa w Warszawie. Cena kalendarzyka wynosi 7 zł. 50 gr.

Zamówienia można składać w biurze Wojewódzkiego Komitetu Budowy Warszawy w Lublinie przy ul. Wyszyńskiego 11, lub wpłacać na konto w Narodowym Banku Polskim II Oddział Miejski w Lublinie Nr 361/113/409. Dochód przeznaczony jest na SFOS.

PRZETARG

CENTRALNE BIURO PROJEKTÓW BUDOWNICTWA WIEJSKIEGO, Oddział Lubelski w Lublinie, ul. Plac Stalina Nr 1 ogłasza przetarg nieograniczony na adaptację lokalu biurowego przy ul. Plac Stalina Nr 1.

Oferty przyjmowane będą do dnia 4.XI. 1952 r. przez Kierownictwo Oddziału w lokalu biurowym. 569/K

Prof. Adam Wyleżyński

Przed koncertem Filharmonii

Głównym przedstawicielem opery w pierwszej połowie XIX w. był kompozytor włoski Gioacchino Rossini (1792—1868). Związka zaś w dziedzinie opery komicznej reprezentował on najwyśmieniciście, będąc jednocześnie jednym z największych melodystów.

Z bogatego dorobku oper Rossiniego do najbardziej znanych i wykonywanych obecnie należą: „Cyrulik Sewilski” i „Wilhelm Tell”. „Wilhelm Tell” należy do nielicznych oper Rossiniego, typu poważnego.

Tu Rossini zdobywa się na mocne akcenty dramatyczne w ilustracji bohaterstwa postaci Tella i zdarzeń z historii wywołanych walk ludu szwajcarskiego. W „Cyruliku Sewilskim” zabłysnął skrajnym się humorem i satyrycznym zacięciem muzyki, napisanej wg komedii Beaumarchais.

Uwertura do opery „Cyrulik Sewilski”, podobnie jak i muzyka całej opery zachwyca pełną werwą i dowcipu rytmiką oraz bogatą inwencją melodyjną.

W dalszym rozwoju muzyki operowej twórczość kompozytorów poszła w kierunku opery „werystycznej” czyli realistycznej, czerpiącej tematy z życia realnego i nadającej jej cechy prawdy i szczeroci dramatycznego wyrazu.

Znakomitym przedstawicielem tego kierunku był francuski kompozytor Georges Bizet — (1838—1875), (autor m. in.

Wzbogacić asortyment towarów, ujednolicić ceny, zlikwidować zbędne remanenty

w lubelskich sklepach tekstylnych

Placówki handlu uspołecznionego zaopatrzone zostały w artykuły na okres jesienno-zimowy. W stosunku do ubiegłego roku ilość tych towarów jest znacznie większa, jak również bogatszy jest asortyment. Na pochwałę zasługuje fakt, że w roku bieżącym nie tak jak w ubiegłym — sklepy posiadają różną rozmiarową płaszczy, jesienek itp. Niemniej jednak, obserwujemy jeszcze wiele niedociągnięć. W wielu placówkach dystrybucyjnych zarówno MHD, LSS, jak „Spółnoty Pracy”, brak jest płaszczy, jesienek, kurtki itp. w kolorze jasnym. W sklepie MHD Nr 50 przy ul. Mariana Buczka 29 znajdują się płaszcze zimowe jedynie w kolorze ciemnym. W książce życzeń, jaka znajduje się w tym sklepie istnieje na ten temat uwaga, którą wpisała jedna z klientek. Poza tym brak jest dotychczas płaszczy damskich, dziewczęcych i dziecięcych. Sprawa ta jest o tyle dziwna, że w placówce „Spółnoty Pracy” przy Placu Bychawskim znajdują się zarówno płaszcze damskie, jak i dziewczęce oraz dziecięce. W wymienionym sklepie „Spółnoty Pracy” jest także bogaty asortyment zimowej bielizny męskiej, której brak jest w sklepie LSS Nr 130 przy ul. Stalingradzkiej.

Fakty te świadczą o tym, że jeszcze nie wszyscy kierownicy sklepów troszczą się o należyte zaopatrzenie swych placówek. A przecież towary potrzebne znajdują się w

hurtowniach. Przykłady te dowodzą jednocześnie braku kontroli nad zaopatrzeniem sklepów ze strony kierownictw MHD i LSS.

W niektórych placówkach dystrybucyjnych brak jest również ubrań narciarskich, kanadyjek welwetowych. Towary te rokrocznie pojawiają się w sklepach zbyt późno i dlatego nie znajdują nabywców. Trzeba więc dystrybutorzy jak najszybciej naprawili to niedociągnięcie.

Dziwne rzeczy dzieją się także z cenami. W ostatnim okresie „Spółnota Pracy” obniżyła o 30 proc. ceny za garnitury męskie. Jednakże obniżka ta dotyczyła jedynie towarów, które znajdowały się w hurtowni; natomiast ubrania męskie będące w sprzedaży nie zostały objęte obniżką. Na skutek tego po dokonaniu obniżki i dostarczeniu towarów z hurtowni, w placówkach detalicznych powstały dwie różne ceny za te same towary. Intencja kierowników sklepów nie dała jak dotąd żadnych rezultatów. Wobec tego jedni kierownicy, którzy posiadają w swych sklepach garnitury o wyższej cenie przechowują te towary w magazynach, natomiast drudzy sprzedają je po dotychczasowych cenach. Sprawa ta powinna jak najszybciej znaleźć należyte rozwiązanie.

Trzeba także wspomnieć, że Komisja Cennikowa powinna zwrócić większą uwagę na wycenianie towarów produkowanych przez „Spółnotę Pracy”. Zdarzają się bowiem wypadki, że towary z zakładów państwowych, mimo że nie ustępują w jakości towarom produkowanym przez „Spółnotę Pracy” są znacznie tańsze.

W związku z zaopatrzeniem sklepów w artykuły okresu jesienno-zimowego szczególnego znaczenia

nabiera sprawa usunięcia z placówek dystrybucyjnych towarów niesezonowych i takich, które nie znajdują nabywców. Jak dotychczas w każdej placówce dystrybucyjnej towarów tych jest sporo.

Np. w sklepie MHD Nr 50 przy ul. Mariana Buczka znajdują się towary nie mające nabywców na sumę około 150 tysięcy złotych. Takie towary zamrażają gotówkę jaką mogą dysponować sklepy, przechowywane są w nieodpowiednich warunkach i niepotrzebnie zajmują miejsce. Dotychczasowe meldunki kierownika sklepu pozostają bez żadnych rezultatów. Trzeba, by kierownictwo MHD pomyślało wreszcie o tej sprawie.

Nie wiadomo także dlaczego w każdej placówce handlowej z artykułami odzieżowymi znajduje się dużo towarów, które nabywane są w okresie wiosennym, bądź też letnim. Na przykład w sklepie „Spółnoty Pracy” przy Placu Bychawskim znajduje się obecnie 111 kompletów kąpielowych i przeszło 100 sukien letnich.

Podobnie przedstawia się ta sprawa w wielu placówkach detalicznych.

Braki jakie obserwujemy w dziedzinie zaopatrzenia jesienno-zimowego powinny być w jak najkrótszym czasie usunięte. Handel uspołeczniony może i powinien wypełnić zadania, jakie przed nim stoją w obecnym okresie.

St. B.

TEATRY:

Teatr Państwowy im J. Osterwy: „Rozdziałka” — godz. 19

Teatr Muzyczny: nieczynny.

KINA:

Apollo: „Rzym miasto otwarte” — produkcje włoskiej — godz. 16.18.20

Robotnik: „Jego decyzja” — prod. chińska — godz. 16.18.20

Rialto: „Opowieść o prawdziwym człowieku” — prod. radz. — godz. 16.18.20

Dom Kultury ZKK: — Występ cygańskiego zespołu artystycznego „Roma” z Krakowa. — godz. 19.30

Filharmonia Państwowa — Daszyńskiego 7 — koncert symfoniczny, godz. 20.

WYSTAWY:

Plac Stalina: — Wystawa „Droga miasta Lublina i powiatu do zwycięstwa” — Narutowicza 4 — wystawa: „Owo Ameryki”

Narutowicza 12 — wystawa „Wielkie owce socjalizmu”

DZURY APTEK:

Krak Przedmieście 29, Stalingradzka 22, 1 Maja 29.

TELEFONY:

Pogotowie Elektryczne 29 61
Pogotowie Ratunkowe 44 44 i 09.
Straż Pożarna 11 11 i 78

Uwaga korespondenci

Przypominamy o Waszym zadaniu organizowania gazetki „BŁYSKAWIC”.

Dokładne wskazówki w „Sztandarze Ludu” z dnia 16.X. br. i w instrukcji wysłanej na adres Klubu.

Konkurs gazetki trwa. Posyłajcie na adres redakcji: Lublin, 3 Maja 14 poszczególne egzemplarze dla oceny.

Redakcja

— Nic strasznego — mruknęła podnosząc się — zaraz będziemy w ruchu, grunt to ruch...

Przegubem dłoni odgarnęła włosy z czoła i poszła do kasetki z czcionkami. Chciałaby ją chwycić w tej chwili na ręce — taka była mu najbliższa w tym swoim dobrym, azymskim skupieniu. Jak na polu przed siewem.

— No to idź już, zostaw nas samych,

— Niby kogo?

— Ależ mnie z Julianem.

Wydawało mu się, że się przesłyszał.

— Z Julianem, powiadasz?

— Och, mówiliam ci przecież, że go pokażę. Więc masz, widzisz, ale pracować muszę sama. Nie lubię, kiedy się gapią...

Z oczu mu widać patrzyło zdumienie, skoro zauważyła:

— Myślałaś, że to człowiek, towarzysz?

— No bo jakże... Skąd takie imię dla maszyny — Julian!

— A ty — spytała poważniejąc, prawie surowo — ty o Marchlewskim słyszałaś?

— Słyszałam coś niecoś. Przecież też z Włocławka...

— Więc to jego maszyna, jego podarek. Przysłał go z Niemiec, dla SDKPiL, wiesz, co to było?

— Wiem, Róża Luksemburg... Oni pierwsi po marksistowsku, ale też mieli swoje szusy.

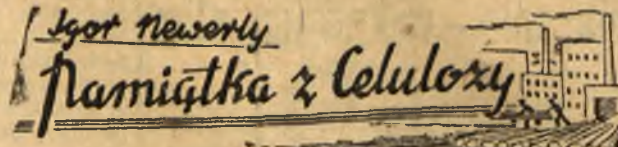
— Mniejsza o to. Marchlewski przysłał dla towarzyszy w kraju, pracowało się potem w kraju, pracowało się potem na niej w socjaldemokracji i w KPP — przeszło dwadzieścia lat! I jego imieniem nazwano — Julianem, rozumiesz?

— Teraz rozumiem. Mnie się widziś, pomieszało, bo powiedziałas: kocham Juliana!

— No bo kocham! Człowieku, mnie go partia powierzyła, czy ty to rozumiesz?! Na Julianie uczyłam się składać przy towarzyszu Zadolnym, a gdy go wzięli, gdy sama składałam to cały czas czułam rękę Zadolnego i Luźni, i Starawicza — wszystkich towarzyszy przede mną! A kiedy mnie z kolei wzięli, myślałam, co z Julianem? Och, żeby go tylko nie wykryli... Trzy lata tęskniłam za tą chwilą, to ty się dziwisz? To przecież towarzysz! Stary partyjny towarzysz...

Pogłaskała maszynę i wzięwszy do ręki jakiś przyrząd, niby przycisk, powtórzyła swą prośbę nie patrząc na niego:

— Idź, Szczęsny... Pilno nam do roboty,

Przymknął drzwi i jeszcze na korytarzu, macając po cieniu mury, szedł wciół, nie wiadomo czemu, na palcach. Wylazł na powierzchnię, chwilę stał oślepiiony blaskiem słońca — „Ona kocha maszynę, idioto, jeden, maszynę!” — i ruszył ścieżką przez zdziczały park, do swego „kantoru”, gdzie mu się nawiął Mormul, szwagier z Rzekucia. Do stał się tutaj niespostrzeżony, bo Władka nie być, a Brylek na gospodarza nie czekał.

Szczęśny ścierpił na myśl, co by to było, gdyby Mormul trafił na Madzię! — a ten z miejsca zaczął mu wymawiać, że Korbał dopomina się o przysrój, jak było umówione; a więc dla czego tego nie robi?

— Nic nie wiem o waszej umowie. Pakuję uczelwie — odrzekł Szczęśny. — Proszę sprawdzić.

I pociągnął go czym prędzej do środka. Wziął pierwszą z brzegu skrzynię, przewrócił wysypując ją białą na ziemię.

— Proszę spojrzeć. Na spodzie czy na wierzchu — wszystkie jednakowe.

— A przysrój?

— To do mnie nie należy. Niech Korbał sam przysrąja. Może sobie nawet uległaki pakować do środka i przykrywać kosztelami, ja do tego ręki nie przyłożę.

— Ale on mi za to dwa grosze z kila strąci! Masz ty sumienie?!

— Cóż to sumienie za dwa grosze oddajecie?

— Nie żartuj. Ja ci potracę!

— Z jakiej racji?!

Zaczęli sobie przysrąjać, aż Szczęśny miał go dosyć.

— Jak się wam nie podoba, to mogę odejść w każdej chwili.

Mormul spuścił z tonu. Nie chciał stracić Szczęśnego: pilnuje przecież jak nikt dotąd i nie kradnie, bo na to za

(109)

głupi, pał go sześć zresztą, dlaczego nie kradnie — grunt, że o sadzie można nie myśleć, a to też coś znaczy, gdy ma się młyn na głowie.

Już się nie rzucał — mrucał coś pod nosem i żując jak zwykłe wargami, chodził za Szczęśnym po sadzie. Owoc sierpniowy dojrzewał drobny, zwłaszcza bergamoty; z tej straty u Korbała jeden grosz można było utargować, a drugi zgubić w ładnym owocu...

Gdy Mormul poszedł sobie nareszcie, Szczęśny odprowadził go wzrokiem za pierwsze opłotki przy drodze i wziął się zamiast Madzi do gotowania.

Przedarł się potem przez pokrzywy, przez chaszczkę szypszyny pod piwniczne okienko Korbonka. Pochylił się. Słychać było tylko metaliczny plusk Juliana.

— Madziu?

Plusk ustał. Za kratą wychynęła z mroku biała twarz, oczy podniecone, błyszczące niezwykle.

— Może być co jadła?

— Nie dziękuję, nie mam czasu.

— To ci przyniosę.

— Kiedy nie do jedzenia mi teraz, Skończę, dopiero będę mogła.

— No jak uważasz... Zaczekam a ty nie wychodź beze mnie, Mormul był, trzeba uważać.

Okrażył mury i ślad na stopniu niedaleko kolumny.

Godziny mijają. Władek wrócił. Trzeba go było zagadać.

— Obład dała i poszła się kąpać. Zjedz i bierzemy się do sortowania.

Sortowali winówki, potem Władek wyspał się musiał przed wartą, a Szczęśny znów chodził i uważał.

Dopiero gdy słońce opadło nad Wisłą tak nisko, że woda zda się syczała od żaru — na schodach, w ciemnej głębi podziemia, zajaśniała chusteczka Madzi.

— Daj rękę, trochę mi się w głowie kręci. Ale skończyłam!

— A tak, po dwunastu godzinach! Nie mogłaś odłożyć na jutro?

— Nie mogłam...

Szła wolno, mrużąc oczy, odurzona świeżym powietrzem. Był w niej jakiś spokój, jakaś radość odczuwała po czymś od dawna potrzebnym i narazie spełnionym.

(C. d. n.)